

Illustration: Jens Nex

ER DET TID TIL EN UNDSKYLDNING?

Konflikt. Inden den voksne dømmer ret og uret, kunne det være hensigtsmæssigt at forsøge at forstå, hvad barnet har oplevet.

RANDERS: I sidste uge kom jeg forbi en skole. Her lærer børnene det, de voksne mener er godt at kunne for at blive voksne.

To drenge var i pudekamp, og det var sjovt. Mens legen tog fat, blev den ene dreng for vild og den anden bange eller ked af det. Den vågne voksne, der passede dem, lagde mærke til det og brød ind i kampen og fik den stoppet.

Den sårede dreng sad lidt betuttet i hjørnet af sofaen. Den vilde dreng blev »taget i skole« af den voksne. Hun ville gerne lære børnene at give en undskyldning, når man gør en anden ondt. Det kræver faktisk en undskyldning, synes de fleste voksne.

I den vilde drengs verden var legen god og sjov. Ophidset af denne overså han, hvad hans kræfter og aktivitet gjorde ved den anden. Den vilde dreng kunne ikke sige undskyld, skønt læreren holdt

hårdt på det. Han havde ikke det ringeste begreb om, hvad han havde gjort forkert. Dette forstod læreren ikke, og der var optræk til, at der måtte iværksættes en straf!

Kender du det? Du ved, at du har retten på din side, men kan ikke få barnet eller den unge til at reagere. Desperat oplister du konsekvenser eller straf, som du håber kan motivere barnet til at rette sig efter dig? Hvis du ikke siger undskyld, får du ikke weekendslik, eller så kommer du ikke med til fodbold - eller mor bliver sur eller ked af det! Ja - der findes et hav af goder, vi voksne har magt til at tage fra barnet. Det betyder ikke altid noget, om de har sammenhæng med det, der er sket - bare det virker! Her råder den voksnes dom og trang til at udøve retfærdighed.

I ordbogen forklares »Undskyld« som en måde, man beklager og be-

der om tilgivelse for at have sagt eller gjort noget dumt, uheldigt, krænkende el.lign.

For at beklage må vi forstå, at vi har gjort noget forkert. I den vilde drengs verden, var der ikke noget at beklage. Han havde ikke oplevet, at han havde gjort noget forkert. Hvordan skal han så kunne sige undskyld? Mange voksne glemmer at forholde sig til barnets alder. Hvornår kan man egentlig forvente, at et barn har udviklet sine sociale kompetencer til at kunne læse andres signaler?

Inden den voksne dømmer ret og uret, kunne det være hensigtsmæssigt at forsøge at forstå, hvad barnet har oplevet. Er det muligt for barnet at forstå sammenhængen og hvad det har gjort galt? Barnet kan have brug for hjælp til at overkomme skyld og skam, hvis han forstår. Det kan være, han allerede selv er ked af det, men hans

stolthed gør det umuligt at undskyldte. Han har brug for at vide, at det er ok at lave fejl. Det kan være pinligt og forbundet med tab af status at stå foran andre og sige undskyld.

På den modsatte side kræver det at modtage en undskyldning, at den er ment. Undskyldningen har til hensigt, at vi tilgiver hinanden. Hvis afsenderen ikke mener noget med sin undskyldning, er der ikke sluttet fred for nogen af parterne. Det får nærmest modsat effekt og virker som en hånd på den forurettede, hvis undskyldningen gives i trods eller for at få fred for en voksen!

Tid til en undskyldning?

Kærlig hilsen
Helle Skjerk
- NLP coach
og psykoterapeut

Brevkasse

■ Brevkassen om livet og hverdagen er et element i RandersWeekend

■ Har du spørgsmål til din aktuelle situation eller et emne, du ønsker berørt, kan du sende en mail til Helle Skjerk på helle@favnta.dk